

М. КРАВЧУК

Про наближене розв'язання лінійних диференціальних рівнянь

Нехай лінійне диференціальне рівняння

$$L[y] = A(x)y^{(k)} + \lambda A_1(x)y^{(k-1)} + \dots + \lambda A_k(x)y = f(x) \quad (I)$$

має на інтервалі $(0, 1)$ за умов

$$\sum_{i=0}^{k-1} \alpha_i^{(j)} y^{(i)}(0) + \sum_{i=0}^{k-1} \alpha_{k+i}^{(j)} y^{(i)}(1) = 0. \quad (j = 1, 2, \dots, k)$$

єдиний інтеграл y . Будемо шукати наближено цей інтеграл у формі

$$y_m = a_0^{(m)} \varphi_0(x) + a_1^{(m)} \varphi_1(x) + \dots + a_{m-1}^{(m)} \varphi_{m-1}(x),$$

визначаючи сучинники $a_i^{(m)}$ із рівнянь

$$\int_0^1 L[y_m] A \theta_i dx = \int_0^1 f A \theta_i dx \quad (i = 0, 1, \dots, m-1) \quad (II)$$

Ми доведемо, що коли належно дібрати функції ψ_i, θ_i то буде

$$y = \lim_{m \rightarrow \infty} y_m$$

Так само, коли система лінійних диференціальних рівнянь

$$L_j[y_1, y_2, \dots, y_k] = A_j(x)y_j' + \lambda_j A_{j1}(x)y_1 + \dots + \lambda_j A_{jk}(x)y_k = f_j(x) \quad (j = 1, 2, \dots, k) \quad (III)$$

за граничних умов

$$\sum_{i=1}^k \alpha_i^{(j)} y_i(0) + \sum_{i=1}^k \alpha_{k+i}^{(j)} y_i(1) = 0 \quad (j = 1, 2, \dots, k)$$

має на інтервалі $(0, 1)$ єдиний розв'язок

$$y_1, y_2, \dots, y_k,$$

то можна так дібрати функції $\varphi_{ji}, \theta_{ji}$ що, визначивши сучинники a_{ji} з рівнянь

$$\int_0^1 L_j[y_1, y_2, \dots, y_k] A_j \theta_{ji} dx = \int_0^1 f_j A_j \theta_{ji} dx \quad (i = 0, 1, \dots, m-1; j = 1, 2, \dots, k), \quad (IV)$$

де

$$y_{jm} = a_{j_0}^{(m)} \varphi_{j_0}(x) + a_{j_1}^{(m)} \varphi_{j_1}(x) + \dots + a_{j, m-1}^{(m)} \varphi_{j, m-1}(x),$$

матимемо

$$y_j = \lim_{m \rightarrow \infty} y_{jm} \quad (j = 1, 2, \dots, k).$$

Іншими словами, для диференціального рівняння (I) та (III) маємо довести збіжність способу наближеної інтеграції, визначеного рівняннями (II) та (IV).

Ми обмежуємося тут випадком, коли розв'язки задач (I) та (III) справджують *однорідні* лінійні умови на кінцях інтервалу $(0, 1)$, бо на нього можна звести й випадок умов неоднорідних, заступивши функції y та y_j відповідно функціями $z + p(x)$, $z_j + p_j(x)$, де $p(x)$ та $p_j(x)$ є многочлени з відповідно дібраними сучинниками.

Деякі висліди цієї розвідки стисло подано в моїй замітці в Comptes Rendus Паризької Академії Наук (Т. 187, р. 411) та в параграфі з артикулу „Про спосіб найменших квадратів та про спосіб моментів у теорії наближеної інтеграції диференціальних рівнянь“ (Вісті Київського Політехнічного Інституту, 1928).

Так само визначено праці акад. М. Крилова, що їх автор використав.

1

Далі нам доведеться користуватися з системи функцій

$$\varphi_0(x), \varphi_1(x), \varphi_2(x), \dots, \quad (1)$$

що має наступну властивість.

Розгляньмо на інтервалі $(0, 1)$ збір усіх функцій $F(x)$, що їхні r -і похідні $F^{(r)}(m)$ існують та справджують Lipschitz'ову умову δ -го ступеня, і нехай кожному з функцій $F(x)$ можна наближено представити сумою

$$F_m(x) = f_0^{(m)} \varphi_0(x) + f_1^{(m)} \varphi_1(x) + \dots + f_{m-1}^{(m)} \varphi_{m-1}(x)$$

зі сталими сучинниками $f_i^{(m)}$ так, що різниці

$$E(x) = F_m(x), F'(x) = F'_m(x), \dots, F^{(k)}(x) = F_m^{(k)}(x)$$

є відповідно

$$\varepsilon_m^{(r-k+\delta)} = \frac{M_m(x)}{m^{r-k+\delta}}, \varepsilon_{m-1}^{(r-k+\delta)}(x) = \frac{M_{m-1}(x)}{m^{r-k+\delta}}, \dots, \varepsilon_{mk}^{(r-k+\delta)}(x) = \frac{M_{mk}(x)}{m^{r-k+\delta}}, \quad (2)$$

а $M_m, M_{m-1}, \dots, M_{mk}$ є обмежені функції від m та від x . Після дослідів С. Бернштейна за таку систему (1) можна взяти, напр.

$$1, x, x^2, \dots$$

Подібні системи називатимемо (r, k, δ) повними або абсолютно повними. Коли не всі функції $F(x)$ мають зазначену властивість щодо системи (1), а лише ті з них, що справджують лінійні однорідні граничні умови

$$\sum_{i=0}^{k-1} \alpha_i^{(j)} F^{(i)}(0) + \sum_{i=0}^{k-1} \alpha_{k+i}^{(j)} F^{(i)}(1) = 0 \quad (j = 1, 2, \dots, k), \quad (3)$$

то таку систему (1) теж називатимемо (r, k, δ) повною, але умовно, за умов (3). Напр., коли з функцій $F(x)$ взяти ті, що мають період 1, то за систему (1) можна взяти

$$1, \sin 2\pi x, \cos 2\pi x, \sin 4\pi x, \cos 4\pi x, \dots$$

Коли обмежитися тими функціями $F(x)$, що справджують умови

$$F(0) = F'(0) = \dots = F^{(k-1)}(0) = 0,$$

то такою системою буде

$$x^k, x^{k+1}, x^{k+2}, \dots$$

Доведімо, що взагалі за умов (3) систему (1) можна дібрати так, щоб усі функції φ_i справджували ті самі умови (3):

$$\sum_{i=0}^{k-1} \alpha_i^{(j)} \varphi_i^{(i)}(0) + \sum_{i=0}^{k-1} \alpha_{k+i}^{(j)} \varphi_i^{(i)}(1) = 0 \quad (j=0, 1, \dots, k-1, 1=0, 1, 2, \dots) \quad (4)$$

Справді, в безліч многочленів, що додержують умов (4); візьмімо за φ_0 один із них, найнижчого можливого ступеня l_0 , за φ_1 — другий, дальшого вищого ступеня l_1 , і т. д. Очевидно почавши з певного значка $v \leq 2k$, ці многочлени можна, напр., вибрати так:

$$\varphi_v(x) = x^v(1-x)^v, \quad \varphi_{v+1}(x) = x^{v+1}(1-x)^v, \quad \varphi_{v+2}(x) = x^{v+2}(1-x)^v, \dots$$

де число v є напевно не більше за k . Долучивши до так утвореної системи функцій φ_i , ще

$$1, x, \dots, x^{l_0-1}, x^{l_0+1}, \dots, x^{l_1-1}, x^{l_1+1}, \dots,$$

дістанемо очеридно абсолютно повну систему. Отже існує функція

$$F_m(x) = g_0^{(m)} + g_1^{(m)} x + \dots + g_{l_0-1}^{(m)} x^{l_0-1} + g_{l_0+1}^{(m)} x^{l_0+1} + \dots + g_{l_1-1}^{(m)} x^{l_1-1} + \\ + g_{l_1+1}^{(m)} x^{l_1+1} + \sum_{i=0}^{m-1} f_i^{(m)} \varphi_i(x),$$

що справджує умови

$$F - F_m = \varepsilon_m^{(r-k+\delta)}, \quad F' - F'_m = \varepsilon_{m1}^{(r-k+\delta)}, \dots, \quad F^{(k)} - F_m^{(k)} = \varepsilon_{mk}^{(r-k+\delta)},$$

де функції

$$\varepsilon_m^{(r-k+\delta)}, \varepsilon_{m1}^{(r-k+\delta)}, \dots, \varepsilon_{mk}^{(r-k+\delta)} \text{ є типу (2).}$$

З цього висновок, що з похибкою типу (2) многочлен

$$g_m(x) = g_0^{(m)} + g_1^{(m)} x + \dots + g_{l_0-1}^{(m)} x^{l_0-1} + g_{l_0+1}^{(m)} x^{l_0+1} + \dots + g_{l_1-1}^{(m)} x^{l_1-1} + \\ + g_{l_1+1}^{(m)} x^{l_1+1} + \dots$$

справджує умови (3). Тимчасом система рівнянь

$$\sum_{i=0}^{k-1} \alpha_i^{(j)} g_m^{(i)}(0) + \sum_{i=0}^{k-1} \alpha_{k+i}^{(j)} g_m^{(i)}(1) = 0 \quad (j = 1, 2, \dots, k)$$

справджується, з огляду на добір функцій $\varphi_0, \varphi_1, \dots$, лише нулевими вартостями сучинників $g_i^{(m)}$; отже всі вони в суми $F_m(x)$ є малі типу (2), а сума

$$F_m(x) - g_m(x) = \sum_{i=0}^{m-1} f_i^{(m)} \varphi_i(x)$$

є теж наближення функції $F(x)$ з похибкою типу (2).

Так само можна утворити k систем функцій

$$\varphi_{j0}(x), \varphi_{j1}(x), \varphi_{j2}(x), \dots \quad (j = 1, 2, \dots, k) \quad (5)$$

відповідно повних щодо функцій

$$F_1(x), F_2(x), \dots, F_k(x), \quad (6)$$

з похідними

$$F_1^{(r)}(x), F_2^{(r)}(x), \dots, F_k^{(r)}(x)$$

що справджують Lipschitz'ові умови δ -го ступеня, за умов

$$\sum_{i=1}^k \alpha_i^{(j)} F_j(0) + \sum_{i=1}^k \alpha_{k+i}^{(j)} F_j(1) = 0 \quad (j = 1, 2, \dots, k) \quad (7)$$

Інакше кажучи, k систем функцій (5) даються дібратись так, напр., у формі многочленів, що всякий збір функцій F_j' можна представити відповідно сумами

$$F_{jm} = \sum_{i=0}^{m-1} f_{ji}^{(m)} \varphi_{ji}(x) \quad (j = 1, 2, \dots, k)$$

з похибками типу

$$\varepsilon_{jm}^{(r-1+\delta)} = \frac{M_{jm}(x)}{m^{r-1+\delta}},$$

де M_{jm} обмежені функції від x та від m .

Далі скрізь уважатимемо функції φ_i та φ_{ji} за многочлени.

2

Доведімо теорему, що далі матиме основне значіння.

Теорема 1. Коли p -та похідна функції $\Gamma(\xi)$ є скінчена на інтервалі $(0,1)$ та справджує Lipschitz'ову умову на інтервалах $(0,x)$, $(x,1)$, а функції

$$\theta_0(x), \theta_1(x), \theta_2(x), \dots$$

творюють абсолютно повну систему, то є таке наближення

$$\Gamma_m(\xi) = \sum_{i=0}^{m-1} a_i^{(m)} \theta_i(\xi)$$

цієї функції, що

$$\int_0^1 (\Gamma - \Gamma_m)^2 d\xi = \frac{M_m}{m^{\frac{2}{3}(p+1)}} \quad \text{або} \quad \frac{M_m}{m^{2p}} \quad (8)$$

де M_m є обмежена функція від m .

Довід. У всякій точці інтервалів $(0, x-h)$ та $(x, 1-h)$ можна представити $\Gamma(\xi)$ функцією

$$F(\xi) = \frac{1}{h} \int_{\xi}^{\xi+h} \Gamma(\xi) d\xi \quad (9)$$

з похибкою $hP_m(\xi)$, де P_m величина обмежена. З другого боку, на інтервалі $(0,1)$ функцію $F(\xi)$ можна представити лінійною комбінацією $\Gamma_m(\xi)$ з функцій

$$\theta_0(\xi), \theta_1(\xi), \dots, \theta_{m-1}(\xi)$$

з похибкою типу $h^{-1}m^{-p-1}Q_m(\xi)$, де Q_m є величина обмежена. Отже й різниця $\Gamma - \Gamma_m$ на інтервалі $(0,1)$ за винятком хіба проміжок $(x-h, x)$ та $(1-h, 1)$ є величина типу

$$hP_m(\xi) + h^{-1}m^{-p-1}Q_m(\xi),$$

а тоді

$$\int_0^1 (\Gamma - \Gamma_m)^2 d\xi = (p_m h + q_m h^{-1} m^{-p-1})^2 + r_m h,$$

де p_m, q_m, r_m є обмежені функції від m . Взявши тут $m^{\frac{2}{3}(p+1)}$ за h , дістанемо перший вислід теореми. Другий просто випливає з існування такої $\Gamma_m(\xi)$, що

$$\Gamma - \Gamma_m = \frac{M_m(\xi)}{m^p}$$

Зауважмо, що коли

$$\Gamma(\xi) = \frac{d^l}{dx^l} G(x, \xi) \quad (l = 0, 1, \dots, k-1),$$

де $G(x, \xi)$ є Green'ова функція лінійного диференціального рівняння k -го ($k > 1$) порядку, то напевно за p можна взяти 0, а коли $G(x, \xi)$ є ще й симетрична, то при $l=0$ можна взяти $p = k - 1$.

Очевидно, систему функцій φ_i можна заступити системою функцій

$$\psi_l(x) = \sum_{i=0}^{l-1} k_i^{(l)} \varphi_i(x) + \varphi_l(x) \quad (l = 0, 1, 2, \dots) \quad (10)$$

де $k^{(l)}$ в сталі числа, що визначаються з рівнянь:

$$\int_0^1 L[\psi_m] A \varphi_i^{(k)} dx = 0 \quad (i = 0, 1, \dots, m-1; m = 1, 2, \dots) \quad (11)$$

цілком, коли

$$\left| \begin{array}{cccc} \int_0^1 L[\varphi_0] A \varphi_0^{(k)} dx, & \int_0^1 L[\varphi_1] A \varphi_0^{(k)} dx, & \dots, & \int_0^1 L[\varphi_{m-1}] A \varphi_0^{(k)} dx \\ \int_0^1 L[\varphi_0] A \varphi_1^{(k)} dx, & \int_0^1 L[\varphi_1] A \varphi_1^{(k)} dx, & \dots, & \int_0^1 L[\varphi_{m-1}] A \varphi_1^{(k)} dx \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \int_0^1 L[\varphi_0] A \varphi_{m-1}^{(k)} dx, & \int_0^1 L[\varphi_1] A \varphi_{m-1}^{(k)} dx, & \dots, & \int_0^1 L[\varphi_{m-1}] A \varphi_{m-1}^{(k)} dx \end{array} \right| \neq 0 \quad (12)$$

для всіх вартостей m . Повна система функцій

$$\psi_0, \psi_1, \psi_2, \dots \quad (13)$$

має властивість:

$$\int_0^1 L[\psi_m] A \psi_l^{(k)} dx = 0 \quad (l = 0, 1, \dots, m-1) \quad (14)$$

Так само систему функцій (5) можна заступити системами з функцій

$$\psi_{jl}(x) = \sum_{i=0}^{l-1} k_{ji}^{(l)} \varphi_{ji}(x) + \varphi_{jl}(x) \quad (l = 0, 1, 2, \dots, j = 1, 2, \dots, k) \quad (15)$$

теж повними, що справджують рівності

$$\int_0^1 L_j[\psi_{1m}, \psi_{2m}, \dots, \psi_{km}] A_j \psi_{je}^{(k)} dx = 0, \quad (l = 0, 1, \dots, m-1) \quad (16)$$

якщо система лінійних рівнянь щодо $k_{ji}^{(m)}$

$$\int_0^1 L_j[\psi_{1m}, \psi_{2m}, \dots, \psi_{km}] A_j \varphi_{ji}^{(k)} dx = 0 \quad (i = 0, 1, \dots, m-1) \quad (17)$$

має один і лише один розв'язок для всіх вартостей m .

порядку $k > 1$ має на інтервалі $(0, 1)$ при $\lambda = 1$ єдиний інтеграл, що справджує умови (23)

$$\sum_{i=0}^{k-1} \alpha_i^{(j)} y^{(j)}(0) + \sum_{i=0}^{k-1} \alpha_{k+i}^{(j)} y^{(i)}(1) = 0 \quad (j = 1, 2, \dots, k) \quad (23)$$

Пошукаймо його наближений вираз у формі

$$y_m = \sum_{i=0}^{m-1} a_i^{(m)} \varphi_i \quad (24)$$

припускаючи, що існують і справджують Lipschitz'ові умови δ -го ступеня функції

$$A^{(r-k)}, A_1^{(r-k)}, \dots, A_k^{(r-k)}, f^{(r-k)}$$

і що функції φ_i творять (r, k, δ) — повну систему за умов (23). Не фіксуючи зразу вартости параметра λ , доберемо сучинники $a_i^{(m)}$ згідно з рівняннями

$$\int_0^1 L[y_m] A \varphi_i^{(k)} dx = \int_0^1 f \varphi_i^{(k)} dx \quad (0, 1, \dots, m-1) \quad (25)$$

що можливо з огляду на умови (19) та (20).

Теорема II. Коли функції $\varphi_i^{(k)}$ творять абсолютно повну систему, то вираз (24), де сучинники $a_i^{(m)}$ справджують рівняння (25), відрізняється від інтеграла y цього рівняння для вартостей параметра близьких до 1 на величину ступеня мализни меншого, як

$$\varepsilon_m^{r-k+\delta}(x) = \frac{M_m}{m^{r-k+\delta}}, \quad (26)$$

де M_m є функція, обмежена від m , λ та x , залежна від A, A_1, \dots, A_k та f .

Довід. Впровадивши зазначення

$$u_m = y_m - y, \quad (27)$$

можемо, очевидно, дібрати такі сучинники $b_i^{(m)}$, що буде

$$u_m^{(k)} = \sum_{i=0}^{m-1} b_i^{(m)} \varphi_i^{(k)} - \frac{1}{A} \varepsilon_m^{r-k+\delta} \quad (28)$$

Тоді систему рівнянь (25) можна заступити такою:

$$\int_0^1 L[u_m] A \varphi_i^{(k)} dx = 0 \quad (i = 0, 1, \dots, m-1) \quad (29)$$

Завдяки рівності (28), можемо утворити з рівностей (29) наступну лінійну комбінацію:

$$\int_0^1 L[u_m] (A u_m^{(k)} + \varepsilon_m^{r-k+\delta}) dx = 0 \quad (30)$$

Зазначивши через η різницю $L[u_m] - Au_m^{(k)}$, перепишемо рівність (30) так:

$$\int_0^1 (Au_m^{(k)} + \eta_m) (Au_m^{(k)} + \epsilon_m^{(r-k+\delta)}) dx = 0,$$

звідки, за допомогою нерівності Буняковського, дістанемо:

$$\int_0^1 A^2 (u_m^{(k)})^2 dx - 2\mu \sqrt{\int_0^1 A^2 (u_m^{(k)})^2 dx \int_0^1 (\eta_m + \epsilon_m^{(r-k+\delta)})^2 dx} + \int_0^1 \eta_m \epsilon_m^{(r-k+\delta)} dx = 0,$$

де

$$|\mu| \leq \frac{1}{2}.$$

Звідси

$$\begin{aligned} \sqrt{\int_0^1 (Au_m^{(k)})^2 dx} &= \mu \sqrt{\int_0^1 (\eta_m + \epsilon_m^{(r-k+\delta)})^2 dx} \pm \\ &\pm \sqrt{\mu^2 \int_0^1 (\eta_m + \epsilon_m^{(r-k+\delta)})^2 dx - \int_0^1 \eta_m \epsilon_m^{(r-k+\delta)} dx} \end{aligned}$$

отже

$$\int_0^1 (Au_m^{(k)})^2 dx \leq \int_0^1 (|\eta_m| + |\epsilon_m^{(r-k+\delta)}|)^2 dx \tag{31}$$

Зазначивши Green'ову функцію виразу

$$L[y(x)] = A(x)y^{(k)} + A_1xy^{(k-1)} \dots + A(x)y$$

за умов (23) через $G(x, \xi)$, матимемо:

$$\left. \begin{aligned} u_m(x) &= \int_0^1 G(x, \xi) \cdot L[u_m(\xi)] \xi d\xi \\ u_m'(x) &= \int_0^1 \frac{\partial G(x, \xi)}{\partial x} \cdot L[u_m(\xi)] d\xi \\ \dots \dots \dots \\ u_m^{(k-1)}(x) &= \int_0^1 \frac{\partial^{k-1} G(x, \xi)}{\partial x^{k-1}} \cdot L[u_m(\xi)] d\xi \end{aligned} \right\} \tag{32}$$

де в сучинниках $A_1 A_1 \dots A_k$, f узято ξ замість x . Взявши тепер за функцію $\Gamma(\xi)$ теореми I параграфу 2 ступнево функції

$$\Gamma^{(1)}(x, \xi) = \frac{1}{A(\xi)} G(x, \xi), \quad \xi^{(2)}(x, \xi) = \frac{1}{A(\xi)} \frac{\partial G(x, \xi)}{\partial x}, \dots, \Gamma^{(k)}(x, \xi) = \frac{1}{A(\xi)} \frac{\partial G^{k-1}(x, -)}{\partial x^{k-1}}$$

і додавши до рівностей (32) належно дібрані лінійні комбінації з рівностей (29), дістанемо:

$$\left. \begin{aligned} u_m(x) &= \int_0^1 \gamma_m^{(1)}(x, \xi) \cdot L[u_m(\xi)] d\xi, \\ u'_m(x) &= \int_0^1 \gamma_m^{(2)}(x, \xi) \cdot L[u_m(\xi)] d\xi, \\ \dots \dots \dots \\ u_m^{(k-1)}(x) &= \int_0^1 \gamma_m^{(k)}(x, \xi) \cdot L[u_m(\xi)] d\xi, \end{aligned} \right\} \quad (33)$$

де в зазначеннях згаданої теореми

$$\gamma_m^{(i)} = \Gamma^{(i)} - \Gamma_m^{(i)} \quad (i = 1, 2, \dots, k).$$

Отже, з огляду на відомі властивості Green'ової функції, маємо:

$$\int_0^1 (\gamma_m^{(i)})^2 d\xi = \frac{M_m^{(i)}}{m^{\frac{3}{2}}} = \varepsilon_m^{\left(\frac{2}{3}\right)}.$$

Далі, використавши знов нерівність Буняковського, дістанемо з (33)

$$\left. \begin{aligned} u_m^2(x) &\leq \varepsilon_m^{\left(\frac{2}{3}\right)} \int_0^1 L^2[u_m(\xi)] d\xi \\ [u'_m(x)]^2 &\leq \varepsilon_m^{\left(\frac{2}{3}\right)} \int_0^1 L^2[u_m(\xi)] d\xi \\ \dots \dots \dots \\ [u_m^{(k-1)}(x)]^2 &\leq \varepsilon_m^{\left(\frac{2}{3}\right)} \int_0^1 L^2[u_m(\xi)] d\xi \end{aligned} \right\} \quad (34)$$

Ці нерівності, по використанні залежності (31) та нерівності Cauchy, перетворяться в наступні:

$$[u_m^{(i)}(x)]^2 \leq 4\varepsilon_m^{\left(\frac{2}{3}\right)} \int_0^1 (|\eta_m| + |\varepsilon_m^{(r-k+\delta)}|)^2 dx \quad (i = 0, 1, \dots, k-1),$$

звідки

$$[u_m^{(i)}(x)]^2 \leq 4(k+1)M^2 \epsilon_m^{\left(\frac{2}{3}\right)} \int_0^1 [(u_m^{(k-1)})^2 + \dots + u_m^2 + (\epsilon_m^{(r-k+\delta)})^2] d\xi, \quad (35)$$

де M максимум модулів функцій

$$1, \lambda A_1, \lambda A_2, \dots, \lambda A_k.$$

Із нерівностей (35) легко виводимо:

$$[u_m^{(i)}(x)]^2 \leq \frac{4(k+1)M^2 \epsilon_m^{\left(\frac{2}{3}\right)}}{1 - 4(k+1)M^2 \epsilon_m^{\left(\frac{2}{3}\right)}} [\epsilon_m^{(r-k+\delta)}]^2 \quad (i = 0, 1, \dots, k-1), \quad (36)$$

якщо число m дібрано таке велике, щоб знаменник цього виразу був додатній.Цим показано, що для всіх вартостей λ близьких до 1 різниці

$$y_m - y, y'_m - y', y_m^{(k-1)} - y^{(k-1)}$$

мають ступені мализни відповідно не слабші від ступеня мализни виразу

$$\epsilon_m^{\left(r-k+\delta+\frac{1}{3}\right)} = M_m m^{-\left(r-k+\delta+\frac{1}{3}\right)}.$$

Коли система функцій $\varphi_i^{(k)}$ не є абсолютно повна, то, щоб висліди цього параграфу лишилися правдиві, досить в рівняннях (25) заступити $\varphi_i^{(k)}$ функцією x^i .

Ясно, що в основному подані висліди не порушуються, коли припустити, що функції $A_1, A_1 \dots A_k, f$ мають перерви; слід тільки подані вище міркування застосувати до рівняння, де замість тих функцій узято

$$\frac{1}{h} \int_x^{x+h} A dx, \quad \frac{1}{h} \int_x^{x+h} A_1 dx, \dots, \frac{1}{h} \int_x^{x+h} A_k dx, \quad \frac{1}{h} \int_x^{x+h} f dx$$

і зменшувати h належним робом разом із $\frac{1}{m}$.

5

Коли

$$G(x, \xi) = G(\xi, x), \quad (37)$$

то на підставі теорем I параграфу 2 можна першу з рівностей (34) заступити такою:

$$u_m^2(x) \leq \epsilon_m^{(2k-2)} \int_0^1 L^2 [u_m(\xi)] d\xi,$$

або такою

$$u_m^2(x) \leq 4(k+1) M^2 \epsilon_m^{(2k-2)} \int_0^1 [(u_m^{(k-1)})^2 + \dots + u_m^2 + (\epsilon_m^{(r-k+\delta)})^2] d\xi,$$

що з допомогою нерівностей (36) для $i = 1, 2, \dots, k-1$ дає

$$u_m^2(x) \leq N_m \epsilon_m^{(2k-2)} (\epsilon_m^{(r-k+\delta)})^2,$$

де N_m — обмежена функція від m . Отож бачимо, що різниця $y_m - y$ має в цьому випадку ступінь мализни не слабший за ступінь мализни числа $m - (r+\delta-1)$; звідси, на підставі загальної теорії наближення функцій многочленами, виводимо, що ступінь мализни різниці $y_m^{(h)} - y^{(h)}$ є не слабший від ступеня мализни числа $m - (r+\delta-1-h)$.

Розберемо докладніше випадок рівняння

$$y'' - A(x)y = f(x) \quad (38)$$

за умов

$$y(0) = y(1) = 0,$$

що якраз справджує вимогу (37).

В цьому випадку та й у деяких загальних поданих вище спосіб є тотожний в істоті за Ritz'овим варіаційним алгоритмом і доводить його збіжність усякий раз, коли шукана функція y існує. Досліди М. Крилова дали дуже точні визначення похибок наближених інтегралів у Ritz'овім способі для різних важливих випадків. Тому застосування наших загальних міркувань до цієї задачі подаємо без подробиць.

Як відомо, коли η_1 та η_2 є інтеграли однорідного рівняння

$$\eta'' - A(\xi)\eta = 0$$

и справджують вимоги

$$\eta_1(0), \eta_2(1) = 0,$$

то Green'ова функція задачі (38) є

$$G(x, \xi) = \begin{cases} \frac{\eta_1(\xi)\eta_2(x)}{\eta_1'(0)\eta_2(0)} & \text{для } \xi < x \\ \frac{\eta_2(\xi)\eta_1(x)}{\eta_1'(0)\eta_2(0)} & \text{для } \xi > x. \end{cases} \quad (39)$$

Способом ступеневих наближень знайдемо

$$\eta_1(x) = \eta_1'(0)v(x), \quad \eta_2(x) = \eta_2'(0)v(1-x),$$

де

$$v(x) = x + \int_0^x \int_0^x A(x) dx^2 + \int_0^x \int_0^x A\left(\int_0^x \int_0^x A(x) dx^2\right) dx^2 + \dots$$

Отже

$$|G'(v_\xi)| \leq \frac{\max |v| \max |v'|}{|v(1)|} \leq \frac{e^M + e^{-M}}{4 |v(1)| \sqrt{M}},$$

де

$$M = \max |A(x)|,$$

а $|v(x)|$ можна взяти наближено з недостачею.

Величина, що в формулах (34) зазначена через $\epsilon_m^{(\frac{2}{3})}$, тепер буде, як відомо з теореми I та з теорії наближення функцій многочленами, ступеня мализни не слабшого за ступінь мализни числа m^{-2} , а саме не перевищуватиме

$$\epsilon_m^2 = Q \cdot \frac{e^M - e^{-M}}{4m^2 |v(1)| \sqrt{M}} \geq Q \cdot \frac{\max |G'_\xi|}{m^2} \quad (40)$$

де Q не залежить ні від m , ні від функцій A та f .

Поклавши $r=2$, $\delta=1$, матимемо так само, що

$$|\epsilon_m^{(r-k+\delta)}(x)| = |\epsilon_m^{(\delta)}| \leq k \cdot \frac{|y''|}{m} \leq k \frac{N \max |y| + P}{m}, \quad (41)$$

де k не залежить ні від m , ні від функцій A та f , а

$$N = \max |A'(x)| + [\max |A(x)|]^2, \quad P = \max |f'(x)| + \max |A| \max |f(x)|.$$

Замість рівностей (35) матимемо:

$$u_m^2(x) \leq 8\epsilon_m^{(2)} \int_0^1 [M^2 u_m^2 + (\epsilon_m^{(\delta)})^2] d\xi$$

або

$$u_m^2 \leq \frac{8\epsilon_m^{(2)} (\epsilon_m^{(\delta)})^2}{1 - 8M^2 \epsilon_m^{(2)}} = \eta_m^2 \cdot (\epsilon_m^{(\delta)})^2, \quad (42)$$

звідки

$$|y_m - y| \leq k \eta_m \frac{N \max |y| + P}{m}, \quad (43)$$

Отже

$$|y| \leq \left[\max |y_m| + \frac{k \eta_m P}{m} \right] : \left[1 - \frac{k \eta_m N}{m} \right], \quad (44)$$

якщо

$$\frac{k \eta_m N}{m} < 1.$$

Підставивши (44) в праву сторону нерівності (43), дістанемо:

$$\begin{aligned} |y_m - y| &\leq k \eta_m \cdot \frac{N \max |y_m| + P}{m - k \eta_m N} = \\ &= k \sqrt{\frac{8\epsilon_m^{(2)}}{1 - 8M^2 \epsilon_m^{(2)}}} \cdot \frac{N \max |y_m| + P}{m - kN \sqrt{\frac{8\epsilon_m^{(2)}}{1 - 8M^2 \epsilon_m^{(2)}}}}, \end{aligned} \quad (45)$$

що й дає похибку наближеного інтегралу y_m , коли взяти під увагу рівність (40).

В загальнім випадку буде

$$\left| \varepsilon_m^{(r-k+\delta)}(x) \right| \leq \frac{k \max |y^{(r)}|}{m^{r-k+\delta}}, \quad (46)$$

де k є стала величина, незалежна ні від m , ні від A_1, A_1, \dots, A_k, f .

З другого боку, наше диференціальне рівняння визначає $y^{(r)}$ як лінійну функцію від $y, y', \dots, y^{(k-1)}$. Отже з (36) маємо:

$$\left| y_m^{(i)} - y^{(i)} \right| \leq L_i \frac{\rho + |y| + |y'| + \dots + |y^{(k-1)}|}{m^{r-k+\delta}} \cdot \eta_i, \quad (47)$$

де L_i та ρ легко визначити через k й через модулі функції A_1, A_1, \dots, A_k, f та їхніх похідних, а

$$\eta_i = \sqrt{\frac{4(k+1)M^2 \varepsilon_m^{(\frac{2}{3})}}{1 - 4(k+1)M^2 \varepsilon_m^{(\frac{2}{3})}}}. \quad (48)$$

Взявши m таке велике, щоб було

$$L = \sum \frac{|L_i \eta_i}{m^{r-k+\delta}} < 1,$$

бачимо з (47), що

$$\rho + |y| + |y'| + \dots + |y^{(k-1)}| < \frac{\rho + |y_m| + |y'_m| + \dots + |y_m^{(k-1)}|}{1 - L}.$$

Тоді нерівність (47) можна заступити такою:

$$\left| y_m^{(i)} - y^{(i)} \right| < \frac{L_i \eta_i}{1 - L} \cdot \frac{\rho + |y_m| + |y'_m| + \dots + |y_m^{(k-1)}|}{m^{r-k+\delta}} \quad (i = 0, 1, \dots, (k-1),$$

що й дає похибку наближеного інтегралу y_m та його $k-1$ похідних, коли відомі, хоч би дуже наближено, з перевишкою середні квадратичні варіації величини

$$G - G_m, \quad \frac{\partial G}{\partial x} - \frac{\partial G_m}{\partial x}, \dots, \quad \frac{\partial^{k-1} G}{\partial x^{k-1}} - \frac{\partial^{k-1} G_m}{\partial x^{k-1}}.$$

6

Інтеграція системи

$$L_j [y_1, y_2, \dots, y_k] = A_j(x) y_j' + \lambda_j \sum_{i=1}^k A_{ji}(x) y_i = f_j(x) \quad (j = 1, 2, \dots, k) \quad (49)$$

за граничних умов

$$\sum_{i=1}^k \alpha_i^{(j)} y_i(0) + \sum_{i=k}^k \alpha_{k+i}^{(j)} y_i(1) = 0 \quad (j = 1, 2, \dots, k) \quad (50)$$

Green'ову матрицю системи (49), матимемо:

$$u_{jm}(x) = \int_0^1 \sum_{l=1}^k G_j(x, \xi) L_l [u_{1m}(\xi), u_{2m}(\xi), \dots, u_{km}(\xi)] d\xi, \quad (55)$$

де в функціях A_j, A_{ji}, f_j замість x поставлено ξ . Так само, як у параграфі 4 функцію G_{il} можна представити лінійною комбінацією з функцій

$$A_j(\xi) \xi^l \quad (l = 0, 1, \dots, m-1)$$

з середньою квадратичною похибкою γ_{jm} , яка йде до нуля разом із $\frac{1}{m}$, і виявити ступінь мализни цієї похибки. Тоді з допомогою рівностей (53) дістанемо з (55):

$$u_{jm}^2(x) \leq \gamma_{jm}^2 \int_0^1 L_j^2 [u_{1m}(\xi), u_{2m}(\xi), \dots, u_{km}(\xi)] d\xi \quad (j = 1, 2, \dots, k), \quad (56)$$

а звідси

$$u_{jm}^2(x) \leq \eta_{jm} \int_0^1 [u_{1m}^2 + u_{2m}^2 + \dots + u_{km}^2 + (\epsilon_m^{r-1+\delta})^2] d\xi \quad (j = 1, 2, \dots, k), \quad (57)$$

де

$$\lim_{m \rightarrow \infty} \eta_{jm} = 0.$$

Рівності (57), як подібні рівності в параграфі 4, доводять, що різниці

$$u_{jm} = y_{jm} - y_j$$

мають ступінь мализни вищий за ступінь мализни числа $m^{-(r-1+\delta)}$. Докладніший розбір цих похибок наближених вартостей y_{jm} функцій y_j ми опускаємо, бо в міркуваннях не було нічого принципово відмінного від того, що подано в параграфі 5.

Зауважмо тут ще, що практично можна, утворюючи наближені інтеграли u_m та y_{jm} , брати функції φ_{ji} з абсолютно повних систем. Але тоді доводиться в системах (25) та (52) відкидати по стільки рівнянь, щоб сучинники $a_i^{(m)}$ та $a_{ji}^{(m)}$ могли справдити, крім решти цих рівнянь, ще й граничні умови. Так можна визначати поближено й загальний розв'язок, коли лишити серед тих сучинників k неозначених. Другим разом застосуємо подані засоби до розв'язання рівнянь інтегральних.

7

Заступивши в рівності (24) функції φ_i функціями ψ_i з параграфу 3, отже шукаючи наближений інтеграл рівняння (22) у формі лінійної комбінації з функцій ψ_i , дістанемо інтеграл y у формі ряду:

$$y = a_0 \psi_0 + a_1 \psi_1 + a_2 \psi_2 + \dots,$$

що збігатиметься з огляду на доведене в параграфі 4 і що кожен його сучинник a_i визначатиметься в залежності лише від попередніх сучинників $a_0 a_1 \dots a_{i-1}$.

У випадку, коли функції $\psi_i^{(k)}$ творять абсолютно повну систему, обчислення зводиться на розв'язання системи нескінченного числа лінійних рівнянь щодо a_0, a_1, a_2, \dots

$$\left. \begin{aligned} \int_0^1 f A \psi_0^{(k)} dx &= a_0 \int_0^1 L[\psi_0] A \psi_0^{(k)} dx \\ \int_0^1 f A \psi_1^{(k)} dx &= a_0 \int_0^1 L[\psi_0] A \psi_1^{(k)} dx + a_1 \int_0^1 L[\psi_1] A \psi_1^{(k)} dx \\ \int_0^1 f A \psi_2^{(k)} dx &= a_0 \int_0^1 L[\psi_0] A \psi_2^{(k)} dx + a_1 \int_0^1 L[\psi_1] A \psi_2^{(k)} dx + \\ &+ a_2 \int_0^1 L[\psi_2] A \psi_2^{(k)} dx \dots \end{aligned} \right\} (58)$$

Зосібна, коли

$$\int_0^1 L[\psi_i] A \psi_j^{(k)} dx = \int_0^1 L[\psi_j] A \psi_i^{(k)} dx$$

для всякої пари значків i, j , то система рівнянь (58) переводиться на простішу:

$$a_i \int_0^1 L[\psi_i] A \psi_i^{(k)} dx = \int_0^1 f A \psi_i^{(k)} dx \quad (i = 0, 1, 2, \dots).$$

Такий випадок маємо, напр., коли сучинники A_1, A_2, \dots, A_k диференціального рівняння є сталі, а граничні умови є

$$y(0) = y'(0) = \dots = y^{(h-1)}(0) = 0$$

$$y(1) = y'(1) = \dots = y^{(k-h-1)}(1) = 0.$$

Коли система функцій $\psi_i^{(k)}$ не є абсолютно повна, то перші k з рівнянь (58) можуть мати складніший вигляд, на чому тут не спиняємось. Щоправда, утворення функцій ψ_i є, з практичного погляду, не завжди виправдане, але, напр., у випадку, коли сучинники диференціального рівняння, мають вигляд

$$\sum ax^b,$$

то воно обходиться легкими квадратурами та розв'язанням систем лінійних рівнянь. Подібні ж міркування можна розвинути для систем звичайних лінійних диференціальних рівнянь та для лінійних рівнянь з частинними похідними.

Коли закінчувалася ця розвідка, з'явилася праця Е. Trefftz'a „Konvergenz und Fehlerschätzung beim Ritz'schen Verfahren“ (Math. Ann., Bd 100, Hefte 4—5), де теж використовується Green'ову функцію, але іншим способом і лише для доводу збіжності Ritz'ового способу в застосуванні до лінійних рівнянь із частинними похідними 2 порядку еліптичного типу. Вся

трудність цих проблем, з погляду поданого тут способу, є в доборі функцій φ_i , що мають бути тут функціями двох змінних і справджувати граничні умови задачі. Тут ці функції, загалом кажучи, не можна взяти в формі многочленів. Але, коли згори вважати їх за дані, то наші міркування, без принципових одмін, можна застосувати до дуже загальних рівнянь із частинними похідними, до чого автор має звернутися іншим разом.

M. KRAWTCHOUK

SUR L'INTÉGRATION APPROCHÉE DES ÉQUATIONS DIFFÉRENTIELLES

Entre autres résultats l'auteur démontre le théorème suivant:

Soit y_1, y_2, \dots, y_k la solution unique du système des équations différentielles

$$\begin{aligned} L_j [y_1, y_2, \dots, y_k] &= A_j(x) y_j' + A_{j1}(x) y_1 + A_{j2}(x) y_2 + \dots + A_{jk}(x) y_k = \\ &= f_j(x) \quad (j = 1, 2, \dots, k) \end{aligned}$$

vérifiant les conditions frontières suivantes:

$$\sum_{i=1}^k \alpha_i^{(j)} y_i(0) + \sum_{i=0}^k \alpha_{k+i}^{(j)} y_i(1) = 0 \quad (j = 1, 2, \dots, k);$$

soit encore

$$\varphi_{j0}(x), \varphi_{j1}(x), \varphi_{j2}(x), \dots \quad (j = 1, 2, \dots, k)$$

k systèmes complets de polynomes vérifiant les mêmes conditions

$$\sum_{i=0}^k \alpha_i^{(j)} \varphi_{im}(0) + \sum_{i=0}^k \alpha_{k+i}^{(j)} \varphi_{im}(1) = 0 \quad (j = 1, 2, \dots, k; m = 0, 1, 2, \dots).$$

Alors les sommes

$$y_{jm} = \sum_{i=0}^{m-1} \alpha_{ji}^{(m)} \varphi_{ji}(x),$$

déterminées par les équations

$$\int_0^1 [L(y_{1m}, y_{2m}, \dots, y_{km}) - f_j] x^i dx = 0 \quad (i = 0, 1, \dots, m-1; j = 1, 2, \dots, k)$$

remplissent les conditions suivantes:

$$y_j = \lim_{m \rightarrow \infty} y_{jm} \quad (j = 1, 2, \dots, k)$$